

Омельченко Андрій Іванович **полковник служби цивільного захисту**

Омельченко Андрій Іванович, народився 13 серпня 1971 року у с. Вишневе Богучарського району Воронежської області.

Пізніше, разом з батьками Андрій переїхав до міста Докучаєвська Донецької області. Зростаючи, він продовжував розвиватися як особистість, прагнучи до знань та досягнень.

Батьки Андрія виростили його чемною, доброю, мужньою людиною - справжнім чоловіком.

З 1978 року Андрій Іванович навчався в середній школі № 4 міста Докучаєвська. По закінченню восьмого класу, у 1986 році Андрій Іванович вступив до навчального закладу “Докучаєвський гірничий технікум”, після закінчення якого проходив службу у Збройних силах.

У 1992 році повернувся у місто, яке стало для нього рідним та пішов працювати до Докучаєвського флюсо-доломитного комбінату. Одружився з Ганною Леонідівною Макухою, а в 1994 році в них народилася донька Ірина.

З дитинства Андрій мріяв стати пожежним, присвятити своє життя боротьбі з вогняною стихією, тому у травні 1997 року він прийшов працювати старшим пожежним до 67 самостійної державної пожежної частини Управління державної пожежної охорони УМВС України в Донецькій області.

За своєю натурою Андрій Іванович був самоорганізованою та освідченою людиною, завжди прагнув розвитку, можливості набуття досвіду і ніколи не зупинявся на досягнутому. Так, у 2002 році він був зарахований до Черкаського інституту пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля МНС України, де отримав необхідні знання, які у подальшому розвивав та застосовував у повсякденній діяльності і, завдяки яким, рятував життя багатьом людям.

Андрій Іванович пройшов шлях від пожежного до заступника начальника Головного управління з питань оперативного реагування на надзвичайні ситуації, де завжди проявляв неймовірну відданість до своєї професії — мужньої і благородної професії рятувальника, вірність Присязі, мужність та героїзм.

Андрій Іванович безліч разів очолював проведення ліквідації надскладних пожеж, аварійно-рятувальних робіт, де пліч-о-пліч з іншими рятувальниками виконував завдання за призначенням, передавав молодим фахівцям свій великий багаторічний досвід, рятував життя людей. Він приймав активну участь у численних пожежно-рятувальних та аварійно-рятувальних операціях, у тому числі і тих, які відбувалися в умовах бойових дій після масованих обстрілів з боку

російських найманців, де проявляв високий професіоналізм, мужність та відвагу.

Андрій Іванович був завжди в епіцентрі ліквідацій найскладніших надзвичайних ситуацій, його високі організаторські здібності, великий досвід та грамотність, допомогли ліквідувати масштабні лісові пожежі на Київщині (Чорнобильська зона відчуження) та у 2020 році на Луганщині, давали можливість оперативно проводити розбір зруйнованих снарядами будинків і надати своєчасну допомогу тим, хто цього потребував — пораненим та травмованим людям, рятувати їм життя.

Усі життєві виклики та небезпечні чинники, що надавала йому доля, не вплинули на його рішучість та вірність Присязі, а виявили в ньому мужність та звитягу.

Однак, 07 серпня 2023 Андрій Іванович востаннє прийшов на допомогу людям. Російськими окупаційними військами був здійснений ракетний удар по місту Покровськ, внаслідок чого відбулось руйнування житлових будинків. Для ліквідації надзвичайної ситуації, з метою надання необхідної допомоги постраждалим, проведення аварійно-пошукових та інших невідкладних робіт особовий склад рятувального підрозділу та оперативного штабу Головного управління під керівництвом Андрія Івановича виїхав на місце події. Під час ліквідації наслідків надзвичайної ситуації окупантами був завданий повторний удар по місту, в результаті чого, під час проведення невідкладних робіт та надання допомоги постраждалим, 6 рятувальників загону отримали поранення різного ступеню тяжкості, а Андрій Іванович, на превеликий жаль, отримав травми не сумісні з життям та загинув на місці.

Загинув, виконуючи свій обов'язок, як Рятувальник, як Офіцер, як Людина з великої літери.

За весь свій життєвий шлях, своїм високим професіоналізмом Андрій Іванович заслужив авторитет не лише серед своїх колег керівного складу, а і серед всіх рятувальників, пожежних Головного управління, які сміливо та не вагаючись ані хвилини йшли за ним на ліквідацію надскладних надзвичайних ситуацій, подій та пожеж.

Вірність справі служінні Українському народові, мужність та відвага Андрій Іванович, завжди будуть зразком для всього особового складу, а світла пам'ять про цю Героїчну людину завжди житиме у серцях рідних, знайомих, громадян та кожного Рятувальника Донеччини.

Спогади керівництва Головного управління ДСНС України у
Донецькій області.

